

ה"ת 5068/11 - א.ש. נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

ה"ת 17-11-5068 ש' נ' מדינת ישראל
תיק חיזוני: 300064/2017

בפני כבוד השופטת, סגנית הנשיאה טל אוסטפלד נאוי
ה המבקש א.ש.
נגד מדינת ישראל
המשיבה
החלטה

בפני בקשה להחזרת תפוס - רכב "אודי" מ.ר. 38-886-19 (להלן: "הרכב").

רקע וכללי

בנוגד ל.ש., ביתו הקטינה של המבקש (להלן: "הנהגת"), הוגש כתוב אישום לפיו ביום 10.7.17 בשעה 03:00, נהגה הרכב ברחוב זלמן שז"ר בנתניה, מצפון לדром, בנתיב השלישי מימין ובהתקרבה לצומת עם רחוב בני ברמן, סיטה באופן פתאומי וחוד לטור הנתיב השני מימין וחסמה את דרכו של מר ארץ ברוך זיל'ל (להלן: "המנוח"), אשר רכב על אופניו בנתיב זה (להלן: "התאונת"). כתוצאה מהתאונת נהרג המנוח.

ההליכים בתיק וטענות הצדדים

ביום 9.11.17, עוד לפני הגשה כתוב אישום כנגד הנהגת, הגיע המבקש בקשה להחזרת הרכב בה טعن כי הרכב בעלוותו וביום התאונת נהגה בו הנהגת. כן טعن המבקש כי מומחה מטעמו בדק את הרכב ואין לו או להנחת, המיצגתו אף היא על ידי ב"כ המבקש, כל טענה בדבר ליקוי מכני ברכב, עובר להתרחשותה של התאונת או במהלך. המבקש הוסיף כי הרכב משמש את בני ביתו והוא נמצא בחזקת המשיבה זמן רב. במהלך הדיון שהתקיים ביום 13.12.17, מחק המבקש את הבקשה.

ביום 14.5.18, לאחר שהוגש כתוב האישום, הגיע המבקש הבקשה שלפני, בה טען כי חקירות התאונת הסתיימה וכונגד הנהגת הוגש כתוב אישום. המבקש ציין כי הרכב לא נרשם כמוצג ולא נמונה על רשימת עדי הבדיקה בכתב האישום. ב"כ המבקש הצהיר בשם הנהגת, כי לא קמה ולא תקום כל טענה בדבר ליקוי מכני של הרכב עובר לתאונת או במהלך. כן ציין המבקש כי הרכב, משרת את בני משפחתו וכי ערכו לא מבוטל.

בדיון שהתקיים בבקשת ציון ב"כ המבקש כי ההגנה חולקת על הממצאים שנקבעו על ידי בוחן התנועה וכי איןו יכול, בשלב זה, לחשוף את קו ההגנה של הנהגת. ב"כ המבקש הוסיף, כי הרכב מוחזק אצל המשיבה במשך קרוב לשנה ועם ההחזקה לתקופה כה ארוכה מסבה לבקשת נזק כלכלי כבד.

ב"כ המבקש הפנה לקבעת בית המשפט העליון בבש"פ 342/06 חברת לרגו נ' מדינת ישראל (להלן: "**פסק דין לרגו**"), לפיו קיומו של מקור סמכות לתפיסת החפש אינו מצדיק בהכרח את המשך החזקתו לאורך זמן. כן טען ב"כ המבקש כי בהתאם לפסק דין לרגו, יש לבדוק האם מתקיימת עילה להמשך תפיסתו בחולוף הזמן והאם קיימת חולפת תפיסה אחרת.

ב"כ המבקש טען כי אין הצדקה בהמשך החזקתו הרכבת קרובה לשנה, כאשר הדיון בתיק העיקרי רחוק מלהסתויים.

המשיבה התנגדה למבקש וטענה כי לא די בהצהרת ב"כ המבקש לפיה אין לנוגת טענות לגבי תקינות הרכבת עבור לתאונה. המשיבה צינה כי כתוב האישום אינו מבוסס רק על תקינות הרכבת, אלא אף על על מצאים שעלו מבדיקה הרכבת לאחר התאונה, כגון שבר במוט ההיגוי של הגלגל הימני של הרכבת. עוד טענה המשיבה כי אין אפשרות חולפת תפיסה במקרה זה, שעה שהאגנה חולקת על הממצאים, וטרם הגיע חווות דעת מטעם מומחה שבדק את הרכבת מטעמה. בנסיבות אלה, לגישת המשיבה, יש להשאיר את האפשרות לחקירה חוזרת של הרכבת לאחר עדותו של מומחה ההגנה.

דין והכרעה

המשיבה תפסה את הרכבת מכח סמכותה לפי סעיף 32(א) לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], תשכ"ט-1969 (להלן: "**הפקודה**"), הקובע:

"רשי שוטר לתפוס חף, אם יש לו יסוד סביר להניח כי באותו חף נverbah, או עמדים לעבור, עבירה, או שהוא עשוי לשמש ראייה בהליך משפטי בשל עבירה, או שניתן כשרבע بعد ביצוע עבירה או אמצעי לביצועה."

בפסקה קודמת (ה"ת 9491-05-17 عمירה שני נ' מדינת ישראל; להלן: "عنין שני"), עמדתי על התכליות השונות העומדות בסיס סמכותה של המשימה לתפיסת התפוס: תכילת מניעת, תכילת ראייתית ולתכילת חילוט. יש להציג כי תכליות אלה, אין מקובלות עדיפות מוחלטת על פני כל ועליהן לעמוד באיזון אל מול זכויות אחרות.

בעניין לרגו אליו הפנה המבקש, עמד בית המשפט העליון על החלטת אמות המידה החוקתיות בהחלטה בדבר התפיסה:

"קיומו של מקור סמכות לתפיסת החפש מלכתחילה אינו מצדיק בהכרח את המשך החזקתו לאורך זמן, ויש לבדוק האם מתקיימת עילה להמשך תפיסתו בחולוף זמן ואם כן, האם קיימת "חולפת תפיסה" נאותה, העשויה להגשים בעת ובעונה אחת להגשים את תכילת התפיסה ללא פגיעה בלתי מידית בבעל ה擒ין. מקום בו ניתן למצוא נוסחת איזון נאותה כאמור, ראוי להחילה, תוך שחרור התפוס אגב קביעת תנאים מידתיים הולמים להגשה תכילת משולבת של הגנה על האינטראס הציבורי ושמירה על זכויות הפרט".

בבש"פ 97/1577 שוננה חג'ג נ' מדינת ישראל עמד בית המשפט העליון על השיקולים העומדים בסיס קביעת התנאים להשבתו של חף תפיס:

"בשיקול האינטראס, תוערך מצד מידת הצורך בשארת התפוס בידי המשטרה בהתאם לעוצמת התכילת שהtapisa נועדה להשיג בנסיבות המשתנות של הליך הפלילי המתפתח; מצד

שני, יבחן היבטים שונים הנוגעים בטיבו של החפש מבחן בעל הקניין, כגון האם מדובר בחפש שהחזקתו בו מותרת על פי דין או אסורה...; מה מידת נחיצותו של בעל הקניין בחפש, ושיעור נזקו שלילת החזקתו בטרם הסתיים ההליך הפלילי. בהקשר זה, עשוי להיות הבדל בין תפוס המשמש אדם לעיסקו ולשליח-ידו, לבין תפוס שאינו בר-שימוש יומיומי; כן עשוי להיות שונה בין חפש כלה לבין חפש שערכו אינם מושפע ממעבר הזמן, וכיוצא בהלה שיקולים.

במיוחם השיקולים, לאלמנט משך הזמן בו מוחזק תפוס בידי המשטרה ישנה משמעות באיזון השיקולים הנדרש.

מקום בו ניתן למצוא נסחת איזון נאותה כאמור, ראוי להחילה, תוך שחרור התפוס אגב קביעת תנאים מידתיים הולמים להגשה תכלית משולבת של הגנה על האינטרס הציבורי ושמירה על זכויות הפרט".

מן הכלל אל הפרט

בנסיבות המקרה שלפני, תכלית תפיסת הרכב הינה ראייתו. ודוק, המשיבה סיימה את בדיקותיה ברכב, ובין השאר על בסיס בדיקות אלו, הגיע כתוב האישום כנגד הנהגת. בנסיבות אלו, אין מדובר באיסוף ראיות ממש, אלא בחתירה לחקר האמת ובממן האפשרות לבדוק חזרת של הרכב, ככל שיידרש הדבר בעקבות עדות מומחה ההגנה. יצוין כי ההגנה טרם חשפה את קזו הגנתה המלא וצינה באופן מפורש כי היא חולקת על ממצאי בוחן התנוועה.

על כפות המאזכנים עומדת מחוד זכות הקניין של המבקש על רכבו, אשר שוויו לטענתו, אינו מבוטל כלל ומונח הצד השני, עומד ערך בירור האמת כאשר אמ衲 חקירת המשטרה הסתיימה, אך כאמור יכול יהיה צורך ברכב גופו לשם בירור האמת.

בשני עניינים שנדונו לאחרונה בבית משפט זה (ענין שwon וכן ה"ת 16-09-5238, דראל- רם נ' מדינת ישראל), קיבלה תכלית זו את הבכורה על פני זכותם הכלכלית של המבקשים. יש לציין כי שני מקרים אלה, בדומה לתיק שבפני, לא היו המבקשים נאשמים בתיק העיקרי. עוד לציין כי שתי הבקשות נדחו, על אף שחלפה למעלה משנה מיום התאונה והתפיסה. ב מקרה שלפני, מדובר ברכב המשמש את המשיב ובני משפחתו, כאשר הנהגת היא ביתו של המבקש. לא נטען כי מדובר ברכב יחיד במשפחה וכי הרכב משמש לפרנסת המשפחה. זאת כאשר במקרים שלעיל, דבר היה ברכבים המשמשים את המבקשים בעסקיהם.

אני סבורה כי שונה המקרה שלפני, מהמקרים שהוזכרו ואף כאן, גובר הערך של בירור האמת על זכותו הקניינית של המבקש ברכב.

סוף דבר

הבקשה נדחתת.

המציאות תשיב את תיק החקירה לידי המשיבה (פרק ליטות מחוז תל אביב).

המציאות תשלח עותק ההחלטה לצדים.

זכות ערך כחוק.

ניתנה היום, ה' תמוז תשע"ח, 18 יוני 2018, בהעדר הצדדים.